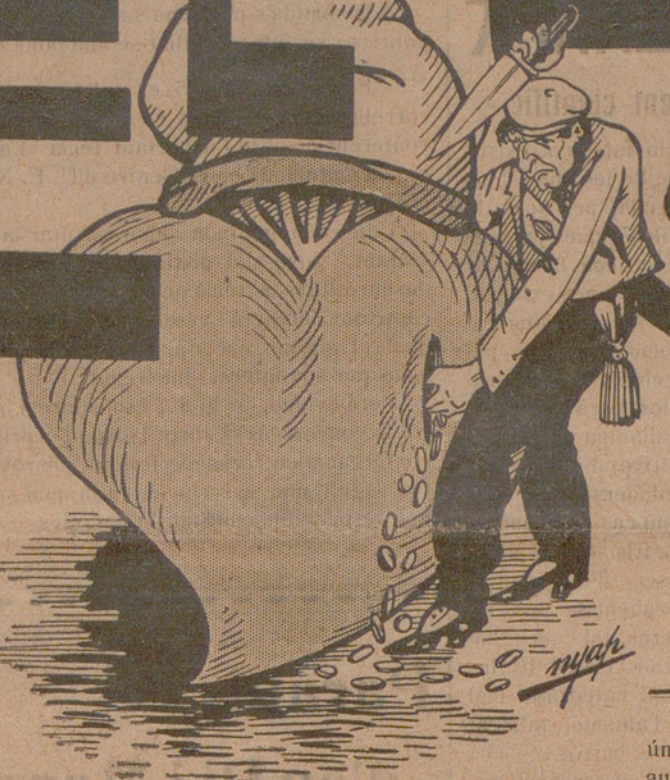

EL COR DEL POBLE

**SEMANARI
D'ESQUERRA CATALANA**

5 cts.

Dels treballs publicats, en seran únicament responsables els seus autors. No's retornen els originals.

SURT ELS DIJOUS

Redacció y Administració
Carrer de Sant Pau, 75, pral.

La Comissió homenatjadora an en Magalhaes Lima—de la qual forma part EL COR DEL POBLE—ha rebut carta del gran republicà portuguès manifestant que compromisos ineludibles el retenen per ara a Portugal, veient-se obligat, a pesar seu, a suspendre el viatge anunciat per a'l dia 30.

Aquesta nova's ha atrapat amb el número extraordinari que li dedicàvem, conforme's feu públic, ja confeccionat del tot i fins ab algunes formes llestes de màquina.

Davant aquest contratemps hem cregut apropiat al cas retindre'ns de llençar a la venda nostre extraordinari, i a corre-cuita hem arranjat el present, corresponent a aquesta setmana, a fi de complir amb nostres amics, protectors i subscriptors, qui tindran en compte el bon zel que'ns guiava al retrassar la sortida del setmanari.

Quin padró d'ignominia!

Es el nostre Districte, indubtablement, el més republicà de Barcelona, però es per desgracia també el que hi viuen més analfabets i d'això s'ha valgut en Lerroux per treure'n el major partit possible pera satisfer les seves personals ambicions.

Aquí hi té encara terreny abonat pera dias.

Són molts els republicans que, degut a la seva esquivada il·lustració, per més que se'ls digui i se'ls fassi entendre que les prediques del lerrouxisme són falses i hipòcrites i se'ls demostrí al mateix temps amb arguments que no deixen lloc a dubte la finalitat que porta aquest home, funest per la causa republicana, tenen l'obscció de que'ls redimirà i, sols ell—diuen—amb la seva propaganda revolucionaria ens portarà la República.

Avui per avui, crec poc menys que impossible poguerlos convèncer del seu erro, estan obsecats, són verdaderament inconscients.

La prova més evident de que això, per desgracia, es cert, la tenim en molts casos que podria relatar, i que sols en diré un per allò de que «per mostra amb un sol botó n'hi hà prou».

En les darreres eleccions, que varen ser de regidors, els lerrouxistes, com de cos-

tum, anaren al copu, presentant per la Barceloneta al senyor Ballester, completament desconegut, i pel Poble Nou al senyor Fabra, que casi no sabien qui era; però com aquests candidats, contra la voluntat dels que patrocinaven els directors de la política lerrouxista del districte, eren imposats per l'amo, el dia de les eleccions molts d'ells anaven als colegis a votar, i quan el President de la taula els preguntava el nom, tot donant-li la papereta, contestaven Alexandre Lerroux.

Però hi hà més encara: aquí's dona el cas de que, essent tants els lerrouxistes i tots ells obrers, se veuen casi buides les es-

coles públiques; en canvi, les sostingudes per les confraries catòliques, la concurrencia de mainada es exorbitant, essent-ne incomptable'l nombre de deixebles que hi assisteixen.

Hi hà, no obstant, que fer una excepció. A les escoles neutres que sosté el nostre Ateneu Pi i Margall hi concorren 150 alumnes d'ambdós sexes, entre'ls que hi hà, encara que pocs, alguns fills de radicals, entenem-nos be, no lerrouxistes.

I aixís va tot en el Districte. Els regidors que an aquí voten, com són imposats per l'amo, res tenen que agrair an els que'ls elegeixen i per això cap millora fan a la

barriada. Com que n'hi hà d'ells que un cop elegits ja mai més els hem vist per aquí!

Què'ns ha fet el senyor Serrallara que sigui digne d'alabansa?

I del senyor Ballester, què?

I no vull referir-me tant sols en els que ens representen, sinó en els que'ns han representat.

Han fet alguna cosa que sigui digne de elogi?

Cal fer aquí una salvetat. L'únic regidor radical que'ls habitants d'aquest Districte li hem d'agrair quelcom, es el senyor Magrià. Aquest es l'únic que s'ha preocupat del Districte que li va confiar la seva representació.

En canvi, els demés hauran passat pels escons regidorials sense que hi hagin deixat res més que pols, que acredití el poc interès que durant la seva gestió han tingut, com a sinònim de tots els que van a la política sens altre afany que l'interès personal.

I això no ho volen veure aquests incondicionals.

Quan se'ls hi explica i demostra l'obra estèril que fan o han fet per la barriada els representants que han enviat an el Municipi, contesten amb tota la flemma: estant content en Lerroux, també ho estem nosaltres.

I aixís ho anem passant els que'ns bel·luguem i desitgem que la Barceloneta reuneixi condicions higièniques, i sobre tot, volem que'ls seus habitants i els que la visiten hi trobin totes aquelles comoditats tan necessaries pera la vida moderna.

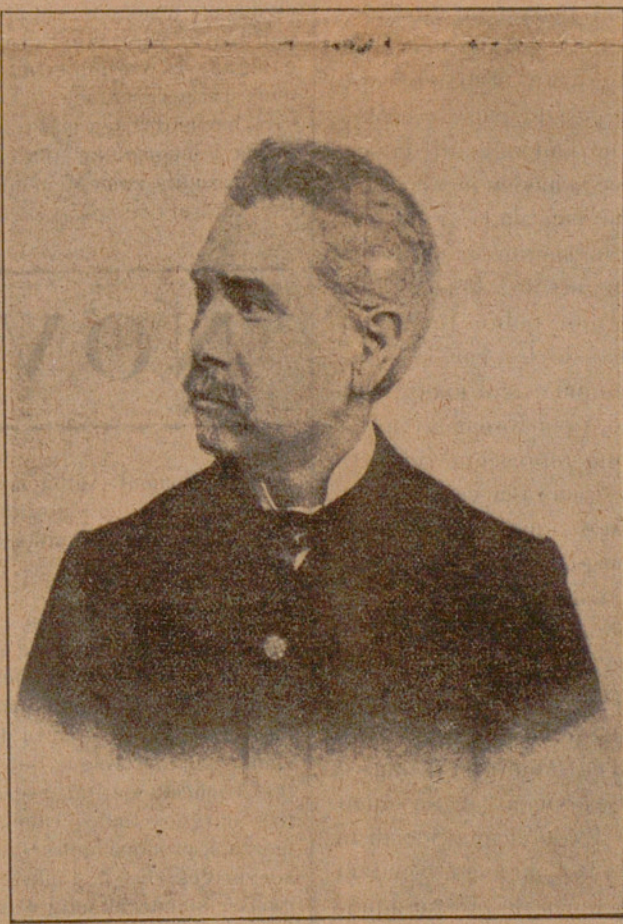
Supeditats per la força abrumadora de aquests inconscients que, sense respectar nostre indiscutible dret de tenir una veu que'ns representi, ens atropellen sols perque aixís els ho mana el seu amo i senyor, es com vivim en el Districte I, els que'l voldríem que, en lloc d'esser un focu d'infecció, fos un verdader paradís, un encant, un lloc atraient, que be ho podria esser si els representants del Municipi ho haguessin volgut.

Aixís entenen aquests republicans la Democracia.

I pensar que amb aquest august nom als llavis van a la lluita hipòcritament, sols per derrotar an els que no tan solament la prediquen, sinó que la practiquen! Quin padró d'ignominia!

Aneu fent, jueus de la Llibertat i la República, ja arribarà el dia que, cansats de tant d'ispotisme i embrutits pel llot que sobre vostre cap va ja tirant aquest baratero que tant venereu, els vostres fills, que podran respectar vostra memoria pel lligament de la sang, malciràn vostres petjades per la terra al veure el mal ús que heu fet de vostres sentiments i conciencia política.

ESTEVE GATUELLAS

TEÓFIL BRAGA

La personalitat del gran polígraf portuguès, se destaca rodejada del prestigi i eficacia de la seva obra educadora.

Teófil Braga es el mestre d'aquesta generació friturosa que ha incorporat Portugal al ideal de llibertat i progrés humans.

Exemple viu de treball, de constancia i activitat en un poble de mandrosa tendencia; home seré de portentosa iniciativa mental i modelar exercici cívic, Teófil Braga sobresurt per damunt de la societat lusitana, avui redimida, i constitueix el símbol, l'home representatiu d'una democracia forta i lliure.

El Portugal que pensa, representat per en Teófil Braga, i el Portugal lluitador, vinculat en els heroes de la Revolució, són els continuadors de l'història i civilització portugueses.

Portugal al elegir a Teófil Braga pera ocupar la suprema autoritat del primer govern de la República ha rectificat la ignominiosa tradició del monarquisme impopular, divorciat del sentiment nacional que representaven en el seu país, els pensadors que guiaven les democracies lusitanes per viaranyes de llibertat, moralitat i cultura.